

Makale yazımında dikkat edilecek dil ve yapısal kurallar

Language and structural guidelines in scientific writing

Emre Mücahit Kartal¹, Mehmet Melih Asoğlu²

¹Antalya Şehir Hastanesi, Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği, Antalya

²Şanlıurfa Metrolife Hastanesi, Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği, Şanlıurfa

Makale yazımı, tıp ve sağlık bilimleri alanında araştırmaların ve akademik bilgi paylaşımının temel unsurlarından biridir. Yapılacak akademik bilimsel araştırmaların başarısı araştırma bulgu ve sonuçlarının yanı sıra bu sonuçların doğru ve etkili bir şekilde yazılarak aktarılmasıyla belirlenir. Etkili bir yazım dilin doğru, objektif ve anlaşılabilir kullanımını gerektirirken, yapısal olarak belirli kurallara da uyulmasını zorunlu kılar. Makalede kullanılan yöntemler ayrıntılı bir şekilde sunulmalıdır, verilerin ise doğru ve şeffaf bir şekilde aktarılması gerekmektedir. Bu standartlara uygunluk, makalenin başarılı bir şekilde yazılması için önem arz etmektedir. Bu derleme, makale yazımındaki dil ve yapısal kuralların daha verimli nasıl kullanılabileceğine dair bir bakış açısı sunmaktadır.

Anahtar sözcükler: akademik dil; yapısal kurallar; terminoloji; etik yazım; yapay zekâ

Manuscript writing is a fundamental component of research and academic knowledge dissemination in the fields of medicine and the health sciences. The success of scientific research depends not only on its findings and results but also on how effectively and accurately these outcomes are conveyed through writing. Effective scientific writing requires the correct, objective, and transparent use of language, as well as adherence to certain structural conventions. The methods employed in the study should be presented in detail, and the data must be reported accurately and transparently. Compliance with these standards is crucial for the successful composition of a scientific article. This review offers a perspective on how to utilize linguistic and structural principles of scientific writing more effectively.

Key words: academic language; structural rules; terminology; ethical writing; artificial intelligence

Makale yazımının amacı, bilimsel verileri ve düşünceleri akademik toplulukla paylaşmak, tartışmak ve yeni bilgileri aktarmak için bir araç sağlamaktır. Ancak, bir makalenin başarısı sadece içeriğin derinliğiyle değil, aynı zamanda içeriklerin nasıl yapılandırıldığı ve ifade edildiği ile de doğrudan ilişkilidir. Bu nedenle, dilin doğru ve etkin kullanımı, açık anlatım ve uygun yapısal kurallar, makalenin başarılı olmasını sağlayan başlıca etmenlerdir.^[1] Bununla beraber, her akademik alanın kendine özgü yazım kuralları ve dil gereksinimleri bulunsa da bazı genel yazım kuralları ve yapısal özellikler, bütün akademik yazılar için geçerlidir. Bu yazı, akademik makalede dil ve yapısal kuralların nasıl işlediğine dair kapsamlı bir inceleme sunarak, yazım sürecini daha etkin hale getirmeyi hedeflemektedir.

MAKALE YAZIMINDA DİL KULLANIMI

Makale yazımında dil, hem anlamın doğru bir şekilde iletilmesi hem de akademik bulguların açıkça ifade edilmesi bağlamında oldukça kritik bir rol oynar. Dil, yalnızca fikirlerin ifadesinde değil, aynı zamanda yazının kalitesinde de belirleyicidir.^[2] Makale yazımında dikkat edilmesi gereken dil kullanımı şu şekilde özetlenebilir:

Objektif ve Tarafsız Dil: Makale yazımında, yazarın kişisel görüşlerine yer verilmemelidir. Kişisel görüşler, duygusal ifadeler veya subjektif yargılar, akademik yazımda kaçınılması gereken unsurlardır. Akademik yazının amacı, araştırma bulguları ve kanıtlarla desteklenen bir anlayış geliştirmektir. Makalede, deneysel verilere, literatür taramasına ve mevcut teorilere yer verilmelidir. Bilimsel yazımda nesnellik, yazının güvenilirliğini ve geçerliliğini arttıran önemli bir faktördür.

Bu bağlamda dilin, hipotezlerin ve bulguların verilerle uyumlu ve nesnel biçimde sunulması gerekmektedir.^[3]

Netlik ve Anlaşılabilirlik: Makale yazımında, kullanılan dil açık ve anlaşılır olmalıdır. Belirsiz ifadeler ve karmaşık cümle yapıları, araştırma bulgularının yanlış anlaşılmasına neden olabilir. İyi bir akademik yazı, okuyucunun yazıya odaklanmasını sağlayacak kadar sade, ancak yine de zengin ve anlamlı olmalıdır. Bu nedenle, uzun ve karmaşık cümle yapıları tercih edilmemelidir. Özellikle araştırma bulgularının sunulduğu bölümlerde bu konuya dikkat edilmesi gerekmektedir.^[1]

Akademik Dil ve Edilgen Yapı: Akademik yazımda kullanılan dil, resmi ve ciddi olmalıdır. Bu dil, resmi yazışmalarda ve bilimsel tartışmalarda kullanılan dil ile paralel olmalıdır.^[4] Samimi, gayri resmi dil veya halk dilinden kaçınılmalı, yerine bilimsel bir dil kullanılmalıdır. Makale yazımında, edilgen yapı kullanımı yaygındır. Edilgen yapı, araştırmaların bulgularına daha fazla odaklanılmasını sağlar ve kişisel ifadelerin önüne geçer. Örneğin, "Araştırmının sonuçları gösteriyor..." yerine "Sonuçlar gösterilmektedir..." şeklinde bir kullanım daha uygun olacaktır.

Dil Bilgisi ve Yazım Kuralları: Dil bilgisi ve yazım hataları, bir akademik çalışmanın kalitesini belirlemede önemi rol oynar. Bu tip hatalar, yazının ciddiyetini zedeleyerek okuyucunun metni güvenilir olarak kabul etmesini zorlaştırır. Akademik yazımda noktalama işaretlerinin doğru kullanımı, cümlelerin doğru anlaşılmasında önemlidir. Örneğin, virgül kullanımı, cümlelerin anlamını değiştirebileceği için doğru yerde kullanımı büyük önem taşır. Türkçede özellikle dikkat edilmesi gereken diğer dil bilimsel kurallar arasında zaman uyumu, özne-yüklem uyumu ve sıfatların doğru yerde kullanımı yer alır. Cümle içinde yanlış kullanılan bir bağlaç veya fiil, bütün bir cümlelerin anlamını değiştirebilir. Bu nedenle metnin oluşturulma sürecinde dil bilgisi hatalarının kontrol edilmesi, metnin profesyonelliğini ve doğruluğu açısından önem arz etmektedir.^[5]

Teknik Terimlerin Kullanımı: Akademik yazımda teknik terimlerin doğru ve yerinde kullanımı, alan yazımıyla uyumlu bir dil oluşturulması açısından temel bir gerekliliktir. Her disiplinin kendine özgü kavramsal çerçevesi bulunduğundan, bu çerçeveye uygun teknik terimlerin tercih edilmesi, çalışmanın bilimsel geçerliliğini ve güvenilirliğini artırır. Teknik terimler, alanın uzmanları arasında ortak bir anlam üretimini sağlar; bu nedenle yazarın, kullandığı kavramların terminolojik açıdan doğruluğuna dikkat etmesi gerekir. Aynı anlama gelen birden fazla terimin gelişigüzel şekilde bir arada kullanılması ise terminoloji birliğini zedeleyerek okuyucunun anlamı takip etmesini zorlaştırabilir. Bu nedenle, metin boyunca belirli bir kavram için aynı teknik terimin tutarlı

biçimde tercih edilmesi büyük önem taşır. Ayrıca, hedef kitlenin bilgi düzeyi de göz önünde bulundurularak, gerektiğinde terimlerin kısa açıklamaları verilmelidir. Böylece akademik metin hem uzman okuyucular hem de alana yeni katılan araştırmacılar için daha erişilebilir hâle gelir. Dolayısıyla terminoloji birliğinin sağlanması, yalnızca metnin iç tutarlılığı açısından değil, aynı zamanda akademik iletişimin niteliği açısından da vazgeçilmez bir unsurdur.^[6]

Kısaltma Kullanımı: Makale yazımında kısaltmaların doğru ve tutarlı kullanımı, metnin okunabilirliğini ve akademik bütünlüğünü doğrudan etkiler. İlk kez kullanılan bir kısaltma, ilgili terimin tam açılımı ile parantez içinde verilmelidir. Kullanılan tüm kısaltmalar, metnin başında veya sonunda ayrı bir listede alfabetik sırayla sunulmalıdır. Başlıklarda ve özetlerde mümkün olduğunca kısaltma kullanımından kaçınılmalı; eğer kullanımı zorunlu ise okuyucunun kavrayışını engellemeyecek biçimde açıklayıcı ifadeler tercih edilmelidir. Kısaltmaların gereksiz ve aşırı kullanımı, metnin anlaşılabilirliğini azaltabileceğinden özellikle dikkatli olunmalıdır. Bu kurallar, okuyucunun metni sorunsuz bir şekilde anlamasına ve yazarın söylediklerini doğru bir biçimde iletmesine olanak sağlar.

YAPISAL KURALLAR

Makale yazımında dilin doğru kullanımı kadar, yazının yapısal unsurlarının da belirli kurallara uygun olması gereklidir. Bir makalenin yapısı, yazının genel akışını ve anlamını doğrudan etkiler. İyi yapılandırılmış bir makale, okuyucunun metni daha kolay takip etmesini sağlar. Tıbbi makalelerde yazım kuralları, derginin belirlediği format ve içeriğe göre değişiklik gösterebilir. Ancak genel olarak, tıbbi araştırmalar, açık, doğru ve anlaşılır bir dil kullanılarak yazılmalıdır. Makale, genellikle bir başlık, özet, anahtar kelimeler, giriş, yöntemler, bulgular, tartışma ve sonuç bölümlerinden oluşur. Bu bölümlerde kullanılacak dilin yapısal kurallarına dikkat edilmesi gerekir.^[4]

Başlık seçiminde, başlığın anlaşılır olmasına özen gösterilmelidir. Başlıklarda kısaltma kullanımı, okuyucunun konuyu hızlıca ve doğru şekilde anlamasını engelleyebileceği için genellikle kaçınılması gereken bir durumdur. Başlıklar, makalenin özünü doğru bir şekilde yansıttığı gibi, okuyucunun dikkatini çekebilecek kadar açık ve net olmalıdır.^[7]

Makalenin özeti, çalışmanın genel çerçevesini kısa ve öz biçimde sunan bir bölümdür; bu nedenle dilin yapısal kullanımı açısından yüksek düzeyde netlik ve sadelik gerektirir.^[8] Özet, genellikle 150-250 kelime arasında olup okuyucunun çalışmayı genel hatlarıyla kavrayabileceği bir bütünlük taşımaktadır.^[7] Bu bölümde kullanılan cümleler kısa, doğrudan ve bilgi yoğun olmalıdır. Edilgen cümle kullanımı bu bölümde oldukça yaygındır çünkü öznenin

çok yapılan işlem ve bulguya vurgu yapılır. Ayrıca geçmiş zaman yapıları tercih edilerek tamamlanmış işlemler vurgulanır. Gereksiz detaylara yer verilmeden; amaç, yöntem, temel bulgular ve sonuçlara dengeli biçimde değinilmelidir. Anlatımda subjektif ifadelerden, yorumlayıcı ve varsayımsal dil yapılarından kaçınılmalıdır.^[9]

Giriş bölümü, araştırmanın bağlamını çizdiği ve konunun bilimsel gerekçesini sunduğu için dil açısından hem açıklayıcı hem de akademik bir ton taşımalıdır. Bu bölümde kullanılan dilin yapısı genellikle genelden özele doğru bir mantıklı kurgulanır; dolayısıyla anlatım biçimi tartışmadan çok tanımlayıcı ve gerekçelendirici olmalıdır. Geniş zaman kullanımı, güncel olguları ve literatürdeki genel kabulleri aktarırken işlevseldir. Ancak geçmiş çalışmaların aktarımında geçmiş zaman yapılarına da başvurulur. Kavramlar açık biçimde tanımlanmalı, teknik terimlerin tutarlı biçimde kullanılmasına özen gösterilmelidir. Retorik sorulardan, gündelik dil kalıplarından ve fazla süslü ifadelerden kaçınılmalı; nesnel, ölçülü ve bilgiye dayalı bir dil tercih edilmelidir. Ayrıca paragraf geçişleri doğal ve akıcı bir biçimde düzenlenmeli, konunun bütünlüğü okuyucuya kolaylıkla izlenebilir şekilde sunulmalıdır.^[10]

Materyal ve metot bölümü, çalışmanın nasıl yapıldığını sistematik biçimde ortaya koyduğu için burada kullanılan dilin açık, nesnel ve teknik olması gerekir. Bu bölümdeki yapısal anlatım, çoğunlukla geçmiş zaman ve edilgen çatıya dayalıdır. Bunun nedeni, yazarın ön planda değil, araştırma sürecinin ve uygulamanın öne çıkarılmasıdır. Örneğin, “Çalışmaya dâhil edilen hastaların radyolojik ölçümleri yapılmıştır”, “Hastalar dâhil etme ve dışlanma kriterlerine göre toplanmıştır” gibi cümle yapıları tercih edilir. Tercih edilen araştırma tipi, ölçme araçları, veri toplama ve analiz teknikleri açık ve detaylı biçimde sunulurken, gereksiz tekrarlardan ve yorumlardan kaçınılmalıdır. Cümleler teknik doğrulukla kurulmalı, aynı zamanda okuyucunun yöntemi tekrar edebilmesine imkân sağlayacak açıklıkta olmalıdır. Bu bölümde kullanılan teknik terimler, daha önce tanımlandıysa terminolojik birlik gözetilerek aynen sürdürülmelidir.^[11]

Bulgular bölümü, elde edilen verilerin tarafsız biçimde sunulduğu bölümdür ve bu nedenle yorum içeren ifadelere yer verilmemelidir. Dil yapısı bakımından genellikle geçmiş zaman tercih edilir çünkü sonuçlar analiz sürecinde elde edilmiştir. Edilgen cümle yapıları yine bu bölümde yaygındır: “Analiz sonucunda X değişkeniyle Y değişkeni arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur” gibi cümle yapılarıyla yorum yapılmadan bilgiler verilir. Sayısal veriler açık bir şekilde ifade edilmeli, grafik ve tablolarla desteklenen anlatım yapısal tutarlılık içinde sunulmalıdır. Cümleler hem anlam bütünlüğü taşımalı

hem de çok katmanlı bilgiler içermemelidir. Karmaşık yapıdaki istatistiksel ifadeler sadeleştirilmeli, gerekli durumlarda kavramsal açıklamalarla desteklenmelidir. Bu bölümde, her bulgunun sadece ne olduğu belirtilmeli; nedenine veya ne anlama geldiğine dair yorum, tartışma bölümüne bırakılmalıdır.^[12]

Tartışma bölümü, araştırma bulgularının literatürle ilişkilendirilerek yorumlandığı bölümdür; dolayısıyla burada dilin yapısı hem analitik hem de karşılaştırmalı olmalıdır. Bu bölümde farklı zaman kipleri birlikte kullanılabilir. Bulgular aktarılırken geçmiş zaman, güncel literatüre atıf yapılırken ise geniş zaman kullanılabilir. Örneğin, “Bu sonuç, X ve arkadaşları tarafından elde edilen bulgularla benzerdir” gibi yapılar kullanılabilir. Eleştirel düşünmenin öne çıktığı bu bölümde bağlaç kullanımı da önemlidir: “buna karşın”, “ancak”, “diğer taraftan”, “benzer şekilde” gibi bağlaçlarla ilişkiler yapılandırılır. Yorumların bilimsel veriye dayanması gerekir; aşırı genelleme, spekülasyon ya da duygusal söylemlerden kaçınılmalıdır. Ayrıca, metin boyunca kullanılan teknik terimlerin aynı biçimde sürdürülmesi, terminolojik tutarlılığın bu bölümde de korunmasını sağlar.^[13]

Sonuç ve öneriler bölümü, araştırmanın genel bir değerlendirmesini yaparak elde edilen çıkarımlar doğrultusunda ileriye dönük önerilerde bulunulan bölümdür. Bu bölümde dil daha toparlayıcı ve yönlendirici bir yapıya sahip olmalıdır. Genellikle geniş zaman ve edilgen çatı tercih edilir: “Bu çalışmadan elde edilen sonuçlar doğrultusunda, ön çapraz bağ rekonstrüksiyonu cerrahisi sonrası yapılacak rehabilitasyonun spora dönüş zamanında önemli bir etken olduğu söylenebilir.” Burada cümleler, fazla uzun olmamalı; her paragraf, belirli bir çıkarımı veya öneriyi net şekilde ifade etmelidir. Yönlendirici ifadeler kullanılırken, kesin yargılar yerine ihtimalleri işaret eden “önerilebilir”, “dikkate alınmalıdır”, “katkı sağlayabilir” gibi ölçülü yapılar tercih edilmelidir. Ayrıca önerilerin gerekçeleri bulgularla ilişkilendirilerek sunulmalı; böylece metinsel bütünlük sağlanmalıdır.^[11]

Özellikle tıp gibi terminolojiye duyarlı alanlarda yazılan akademik makalelerin, mümkünse ana dili İngilizce olan kişiler tarafından dil ve üslup açısından gözden geçirilmesi önerilmektedir. Bunun yanında, makalenin farklı aşamalarda birden fazla uzman tarafından tekrar tekrar okunarak incelenmesi; anlatımda var olabilecek anlam belirsizliklerini, yapısal hataları ve tutarsızlıkları fark etmeyi kolaylaştırır. Bu çoklu okuma süreci, yazarın metne aşinalığından kaynaklanan fark edilmeyen hataları ortadan kaldırır ve akademik yazım kalitesini önemli ölçüde artırır. Özellikle editoryal değerlendirme öncesinde yapılan bu tür denetimler, makalenin uluslararası yayın standartlarına uygunluğunu pekiştirir.^[14]

YAPAY ZEKÂ İLE YAZIM VE ETİK

Son yıllarda doğal dil işleme teknolojilerinin gelişmesiyle birlikte, ChatGPT gibi büyük dil modelleri akademik yazımda aktif biçimde kullanılmaya başlanmıştır.^[15] Bu modeller; literatür özeti çıkarma, cümle yapısını iyileştirme, teknik terimleri açıklama ve dil düzeltme gibi birçok alanda araştırmacılara zaman kazandıran olanaklar sunmaktadır. Özellikle tıp gibi disiplinlerde, karmaşık terimlerin doğru kullanımı ve uluslararası yayın diline uygunluğu açısından bu araçlar oldukça işlevseldir.^[16]

Bununla birlikte, yapay zekâ (YZ) araçlarının sınırsız ya da denetimsiz kullanımı akademik etik açısından çeşitli riskleri beraberinde getirir. Yapay zekâ tarafından üretilen içerik, özgünlük ve akademik sorumluluk açısından yetersiz kalabileceği gibi, intihal veya hatalı bilgi sunma riskini de taşıyabilir. Yapay zekâ destekli yazım, yalnızca yardımcı bir araç olarak değerlendirilmelidir; bilimsel çıkarımlar, metodolojik kararlar ve sonuç yorumlamaları mutlaka araştırmacının kendi bilgi birikimiyle üretilmelidir. Bu yaklaşım, etik akademik üretimin temel koşuludur.^[17]

Birçok uluslararası dergi ve yayın kurulu, YZ kullanımına dair şeffaflık ilkesini vurgulamakta ve yazarların bu araçları hangi aşamalarda, ne şekilde kullandığını açıkça belirtmesini talep etmektedir. Prestijli dergiler, YZ'nin içerik üretiminde doğrudan yazar olarak kabul edilemeyeceğini ve editöryal sorumluluğun yalnızca insan araştırmacılara ait olduğunu belirtmektedir. Yapay zekâ kullanımı beyan edilmediğinde, bu durum akademik şeffaflık ihlali olarak değerlendirilebilir.^[18]

Yapay zekâ kullanımı sonrasında elde edilen metinler gerek dil gerekse içerik bakımından insan denetimine ihtiyaç duyar. Bu nedenle, yazım sürecinde YZ desteği alınsa dahi, makalenin son hâli birden fazla uzman tarafından dikkatle gözden geçirilmelidir. Alan uzmanları, terminolojik doğruluk, anlatım tutarlılığı ve akademik bütünlük açısından YZ katkılarını değerlendirmeli; gerekirse bu katkılar yeniden düzenlenmelidir. Bu süreç hem etik hem de bilimsel kalitenin artırılmasına olanak tanır.^[19]

Yapay zekâ destekli yazım, doğru sınırlar içinde kullanıldığında akademik üretkenliği arttıran bir araç olabilir. Ancak bu teknolojilerin bulunduğu olanaklar, araştırmacının etik yükümlülüklerini ortadan kaldırmaz.^[20] Yapay zekâ ile yazım sürecinde şeffaflık, sorumluluk ve denetim ilkelerine bağlı kalınmalı; metnin tüm bilimsel içeriği insan araştırmacının kontrolü altında olmalıdır. Böylelikle YZ teknolojileri, etik dışı bir üretim aracı olmaktan çıkıp sorumlu bilimsel yazımın bir destek unsuru hâline gelir.^[21]

SONUÇ

Akademik yazım, yalnızca bilgiyi aktarma aracı olmanın ötesinde, bilginin doğruluğunu, güvenilirliğini ve evrensel ölçütlere uygunluğunu temin eden bir disiplindir. Bu bağlamda, yazım sürecinde dilsel tutarlılık, terminolojik hassasiyet, yapısal bütünlük ve etik sorumluluk temel taşlar olarak öne çıkmaktadır. Akademik metinlerin objektif, açık ve anlaşılır bir dille kaleme alınması; bilimsel iletişimin etkinliği ve okuyucu nezdinde güvenirliliği açısından büyük önem taşımaktadır.

Ayrıca, YZ destekli yazım araçlarının yaygınlaşmasıyla birlikte, araştırmacıların etik ilkelere sadık kalarak bu teknolojileri nasıl kullanmaları gerektiğine dair farkındalıklarının artırılması gereklidir. Yazarların, katkı beyanı, intihal kontrolü ve şeffaflık ilkeleri doğrultusunda hareket etmeleri, bilimin sürdürülebilirliği açısından vazgeçilmezdir.

Sonuç olarak, tıbbi akademik yazım süreci, sadece içerik üretiminden ibaret olmayıp; dil, yapı ve etik açıdan çok yönlü bir sorumluluk alanını kapsamaktadır. Bu bağlamda, araştırmacıların yazım kurallarına uygunluğu gözetilen bilinçli bir yaklaşım benimsemeleri; akademik kalitenin yükseltilmesi ve bilimsel etki gücünün artırılması açısından kritik önemdedir.

KAYNAKLAR

1. Taylor RB. Medical Writing 2018. [Crossref](#)
2. Elm E von, Altman DG, Egger M, Pocock SJ, Gøtzsche PC, Vandenbroucke JP. Strengthening the reporting of observational studies in epidemiology (STROBE) statement: Guidelines for reporting observational studies. *BMJ* 2007;335:806-8. [Crossref](#)
3. Huth EJ. Guidelines on authorship of medical papers. *Ann Intern Med* 1986;104:269-74. [Crossref](#)
4. Mišak A, Marušić M, Marušić A. Manuscript editing as a way of teaching academic writing: Experience from a small scientific journal. *J Second Lang Writ* 2005;14:122-31. [Crossref](#)
5. Simera I, Moher D, Hirst A, Hoey J, Schulz KF, Altman DG. Transparent and accurate reporting increases reliability, utility, and impact of your research: Reporting guidelines and the EQUATOR Network. *BMC Med* 2010;8. [Crossref](#)
6. Skelton JR, Edwards SJL. The function of the discussion section in academic medical writing. *BMJ* 2000;320:1269-70. [Crossref](#)
7. Vitse CL, Poland GA. Writing a scientific paper-A brief guide for new investigators. *Vaccine* 2017;35:722-8. [Crossref](#)
8. Groves T, Abbasi K. Screening research papers by reading abstracts. *BMJ* 2004;329:470-1. [Crossref](#)
9. Skelton J. The Representation of Truth in Academic Medical Writing. *Appl Linguist* 1997;18:121-40. [Crossref](#)
10. Ecarnot F, Seronde MF, Chopard R, Schiele F, Meneveau N. Writing a scientific article: A step-by-step guide for beginners. *Eur Geriatr Med* 2015;6:573-9. [Crossref](#)

11. Iskander JK, Wolicki SB, Leeb RT, Siegel PZ. Successful scientific writing and publishing: A step-by-step approach. *Prev Chronic Dis* 2018;15:E79. [Crossref](#)
12. Ferreira JC, Patino CM. Reporting guidelines: Essential tools for manuscript writing in medical research. *Jornal Brasileiro de Pneumologia* 2021;47:e20210057. [Crossref](#)
13. El-Sobky TA, El-Sobky TA. An author's guide to mastering academic writing skills: Discussion of a medical manuscript. *Journal of Musculoskeletal Surgery and Research* 2021;5:227-34. [Crossref](#)
14. Harris C, Mauffrey C, Junior C. Enhancing orthopaedic surgery research: Developing manuscripts using systematic checklists. *Int Orthop* 2024;48. [Crossref](#)
15. Perkins M, Roe J. Academic publisher guidelines on AI usage: A ChatGPT supported thematic analysis. *F1000Res* 2024;12. [Crossref](#)
16. Liu Y, Kong W, Merve K. ChatGPT applications in academic writing: a review of potential, limitations, and ethical challenges. *Arq Bras Oftalmol* 2025;88:e2024-0269. [Crossref](#)
17. Gao R, Yu D, Gao B, Hua H, Hui Z, Gao J, et al. Legal regulation of AI-assisted academic writing: Challenges, frameworks, and pathways. *Front Artif Intell* 2025;8. [Crossref](#)
18. Yoo J-H. Defining the boundaries of AI use in scientific writing: A comparative review of editorial policies. *J Korean Med Sci* 2025;40. [Crossref](#)
19. Dergaa I, Chamari K, Zmijewski P, Saad H Ben. From human writing to artificial intelligence generated text: Examining the prospects and potential threats of ChatGPT in academic writing. *Biol Sport* 2023;40:615-22. [Crossref](#)
20. Ramoni D, Sgura C, Liberale L, Montecucco F, Ioannidis JPA, Carbone F. Artificial intelligence in scientific medical writing: Legitimate and deceptive uses and ethical concerns. *Eur J Intern Med* 2024;127:31-5. [Crossref](#)
21. Guleria A, Krishan K, Sharma V, Kanchan T. ChatGPT: ethical concerns and challenges in academics and research. *J Infect Dev Ctries* 2023;17:1292-9. [Crossref](#)